

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

69. Decisio S. R. R. coram R. P. D. Bichio, in causa Colonien. Decanatus.
Veneris 15. Maii 1648.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](#)

acquisitus lite pendente non debet ei suffragari, & sic affectate assumptus, quæ affectatio impedit, ne factum profit affectanti ex congettis à Sur. cogl. 381. n. 9. & dub. seq. Hinc est, quod priuilegia data Officialibus non habent locum in procurantibus officia secundum Bart. in l. Vniver. si C. de legation lib. 11. Roma. in l. se verò s. de viro in 36. fallenti. si. solut. marim. & de aliis similibus nuper graduatis, vel aliquod officium, assequitur latissime idem probat Felin, qui alias pluribus conclusionem exornat in cap. final. n. 3. cien. sequen. ff. de testib.

6. Accedit supradictis, quod Iosephus innodus censuris & recursus ab ipso habitos ad Indices laicos ex deducunt in ultima decisione in hac causa remaneat incapax adiudicationis beneficij, de quo agitur iuxta tradita per Rotam dec. 3. n. 17. & 18. part. 7. recent.

Ex quibus veraque parte informante fuit dictum beneficium esse adiudicandum Francisco.

DECISIO LXIX.

Sacre Rotæ Romane coram R. P. D. Bichio.

In causa Colonici. Decanatus.

Veneris 15. Maij 1648.

§. 1. Tanguam vacantem per resignationem in manibus Serenissimi Duci Neuburgi factam à Guillermo Boni possidente Decanatus Collegiatæ Ecclesiæ Beatissimæ Virginis in Dusseldorf, ad eundem Decrmatum Iacobus Merchen electus fuit à Capitulo dictæ Ecclesiæ sub die 6. Decembris anni 1637. & secuto intra duodecim dies dicti Guillielmi obitu, idem Dux titulo hereditario Duecum Montensem, quibus Bonifacius Pontifex eius nominis IX. huius Decanatus lures patronatus concesserat, præsentavit Iacobum Lini- chium, inter quem, & Ducem illi adharentem ex vna, & Merchen ex altera, moto desuper iudicio coram Officii Coloniensi, hic per sententiam diffinituim pronunciauit, electionem Capituli esse confirmandan, & electum pro confirmatione obtaini ad Eminentissimum Archiepiscopum Coloniae renisit, saluo, & reservato Domino Duci Neuburgi asserto iure nominationis, seu præsentationis in petitorio. In cuius sententia executionem electus Archiepiscopi confirmatione successu obtinuit.

2. Non obstante appellatione ab huiusmodi sententia per Dominum Duce interposita intra legitima tempora, quæ ex rescripto Signatura iustitiae simpliciter admissa, eiusque causa commissa Rotæ, prodiit in primis cognitis super possessione Decanatus capta à Iacobo electo, quæ visa est nullius esse momenti: huius capta fuerit antequam Archiepiscopus electionem confirmaret, quia tunc resisteret apertissima iuriis dispositio in canonice de elect. in 6. quam procedere, tam in dignitatibus, quam alii beneficiis ob identitatem rationis notat ibidem. Archid. sub n. 2. vers. nullus. Franc. n. 2. vers. sed certes, & reiecta contraria opinione. Gemin. & Lambert. id ipsum affirmauit Gabr. cons. 199. n. 4. l. b. 1. Marescat. var. resol. lib. 2. c. 35. n. 47. Rot. penes Crescen. dec. 6. n. 11. de iurepar. dec. 261. n. 3. vers. neque etiam obstat penes Card. Manic.

3. Sic capta fuerat post obtentam confirmationem, cum enim confirmatio emanauerit in executionem sententia, à qua vietus intra legitima tempora appellauit, & deinde Signatura iustitiae causam appellationis simpliciter commisit, tam ipsa confirmatio, quam possessio subsecuta, & quicquid alius medio tempore gestum fuit, attentatum sit & non solum de appellat. in 6. Lancell. & artent. p. 2. c. 12. limit. 49. n. 2. & seqq. & in terminis electionis & iux. in c. si postquam de elect. in 6. non fecerit ac si rescriptum Signaturæ processisset, quia retrorahitur ad diem latæ sententia, & interposita appellationis,

Rot. dec. 96. n. 4. dec. 240. n. 3. coram Reuer. regellen. dec. 305. n. 19. p. 6. recent. & in aliis relatis per Cremon. Propositura 24. Ian. 1644. coram R. P. D. meo Corrado, in Ca. aguriana beneficij de Lumbra 20. April. 1644. coram R. P. D. meo Oribi. bono.

4. Que magis, quia sententia avilata in contradicito iudicio contra Præsentatum, & Patronum, haber vim diffinitiuæ, ac propterea est appellabilis. Franc. in cana- ritia. n. 5. de elect. in 6. Garza de benef. p. 9. & q. n. 16. & seq. Lancell. de attestat. p. 1. & 4. in prefat. n. 6. 21. & 1. 12. limit. 40. n. 11. limit. 49. per tot. Rot. dec. 6. n. 2. p. 1. & seq. Nec dubitandum est, quin D. Dux potuerit appelle, & imprimare appellationis Commissionem, eamque pro- valeat, cum contra ipsum nominatum lata fuerit sententia, & ratione iuris patratus, quod in hoc Decana- tu se habere pretendit, si legitimus contradictor ad impediri, seu impugnandam confirmationem, & possessionem electi, ne sua præsentatione neglecta allies admittatur c. 2. ubi glo. verb. intereat, ut lit. pendat in 6. Gemin. in c. vi. circa § primo sub n. 9. & seq. & el. parvus de elect. in 6. Ioan. Andr. in c. andiis n. 5. de elect. Felin. in c. Super bis n. 15. de accusat. Rot. dec. 2. de iurepar. in nou.

5. Ideo Domini dilata terminatio summarissimi possessorij, mandarunt videtur de bono iure Iacobus ele- ctus, coeque pluries ad trutinam euocato, non constare de bono iure Iacobus, hodie responsum fuit, ex quo nitor electioni dupliciter nullæ, & primæ, quia Decanus de tempore electionis non vacabat, ut requiritur. c. 2. seqq. de concess. præb. c. delibera. §. probibemus de effe- leg. in 6. & gild. dec. 443. in princ. Par. de resign. lib. 8. q. 7. n. 13. 8. Siquidem viuebat Guillermus antiquus illus possessor, & quamvis resignasset, quia resignaret in manibus laici, & propterea nulliter c. quod in dubiis. vi. 1. verb. manu. laicam de renunc. Maiol. de irreg. lib. 3. c. 6. sub n. 12. vers. ille etiam. Paris. de resign. lib. 7. q. 9. n. 7. & seqq. vbi signanter n. 12. hoc ampliat etiam si resignatio facta fuerit coram Laico constituto in dignitate Du- cali, Regali, vel Imperiali, & n. 14. idem dicit procedere quamvis fiat coram Laico habente beneficii resignatius patratus, ea ratione, quia fieri debet coram Superiore, c. admonit. c. collim. de renunc. qualis non est Princeps, aut Patronus Laicus, Barbo. in collect. ad dictionem, quod in dubiis. n. 3. Fusc. de Visitat. lib. 2. c. 28 & 12 ex hu- iusmodi resignatione non fuit inducta vacatio, quippe quæ nec quod resignantem insurgit ex solo acto resignationis, sed oportet, ut accedat Superioris admittio, cum respectu proprietatis ac tituli non sit in potestate Beneficii se liberare ab Ecclesia, cui erat obligatus per quasi contractum acceptationis, vi bene adiutio Ioann. de Imol. in d. cap. quod in dubiis. n. 10. art. 1. & ideo Compostell. bid. n. 2. vbi ait quod renunciatio facta in manibus non Superioris tenet quod remaneant ad effectum, vt ex capite huius delicti privati possit beneficio, sed renuncians antequam à Superiori priuenit, non amittit beneficij proprietatem. Caltrap. p. moral. tom. 2. tract. 1. 3. disp. 6. punct. 2. §. 2. sub n. 1. Caldas conf. sub n. 4. vers. quia per confessionem. Lotther. de re bref. lib. 3. q. 14. n. 24. & 26. & q. 15. n. 44. Bisignet. dec. 4. sub n. 2. vers. & licet de renunc. Caffac. dec. 2. sub n. 3. ed. iii.

6. Nec relevat, quod postea Superiori tempe Archip- escopus Coloniae resignationem ratificaverit, electionem confirmingando: quicquid enim sit, an sicut per sub- sequentem admissionem, seu ratificationem legitimis Superioris conualescit resignatio facta in manibus per sona Ecclesiastice inferioris, eo quod nulla erat ob- iuriam, quæ sit ipsi Superiori: qui proinde potest illam remittere. Card. in Clem. 1. sub num. 17. de renunc. Abb. in cap. v. n. 4. eod. sit. cum aliis allegat. Par. de resign. lib. 7. quest. 1. num. 48. & seqq. conualescat patrum resig- nationis facta in manibus Laici, quæ videatur ipso iure nulla iuxta distinctionem Hostien. quam sequitur Abb. in d. cap. quod in dubiis. num. 8. Anton. de Butt. ibidem n. 9.

num. 9. de renunci. Bero in c. sollicito num. 16. ver. potest & num. 19. de restit. spoliat. Probat verò Paris. de resign. lib. 7. c. 1. num. 3. certum est, quod donec Superior admittat, seu ratificet, vacatio est in pendentij ideo quod interim beneficium resignatum conferrit, aut ad illud eligi non potest, Butrin. dicit quod in dubiis sub n. 8. ver. est tamen verum, & ibidem Panormit. sub num. 8. ver. est tamen verum. Incl. n. 13. Paris. de resign. d. q. 1. sub n. 28. ver. ideo inquis. Castrop. oper. moral. tom. 3. tract. 17. disp. 3. punct. 17. sub n. 1. Mohedan. dec. 22. de renunci.

7. Cum itaque electio secuta fuerit antequam Superior Ecclesiasticus resignationem admittat, seu ratificet, verum est dicere, quod tunc Decanatus non vacabat, & propterea electio non teneret, vt in puncto Francisc. Caldas. cor. 8. sub n. 1. ver. sed magis post Ioan. Andr. in c. non firmatur 18. num. 6. & 7. de reg. iur. in 6. Cumque illa sit restringita ad vacationem ex causa resignationis, susterne non potest, aut ex subsequente vacatio per obitum resignantis c. susceptum de script. in 6. Mandol. super reg. 1. Cancell. 17. n. 3. Gaizi. e benef. par. 1. 1. c. 1. n. 8. Menoch. de abir. cas. 20. 1. b. 10. Burat. dec. 16. n. 4. & seq. aut ex successiva polt dictum obtutum admissione resignationis, quia semper virget defensus vacationis de tempore electionis, ad quod cum tunc electio esset nulla superueniens illius admissio non retrotrahitur, vt in puncto 10. Andr. in supracit. c. non firmatur n. 1. vers. 1. ramen. & n. 7. vbi dicit rationem, quia in electionibus spectatur initium Franc. ibid. sub n. 1. in fin. reg. iur. in 6. Caldas dictio cor. 8. sub n. 5. ver. quamobrem, facit Caldet. cor. 1. n. 3. de elect. Paris. de resign. lib. 9. c. 17. num. 70. & 71. Licet ad effectum devolutionis, collationis tempus curat à die renunciationis, non autem admissionis ob rationes diversitatis, quas affert Nauarr. in c. accepta in 7. opposition. fol. 1. n. 3. & 2. drect. foliolar. Rot. dec. 1. de elect. in antiquis. Eoque minus suffragatur admissionis, quia emanavit in executionem sententia suspensa per appellacionem, vt in terminis electionis admissae appellatio nependente, Hofstiens. in c. audi. 1. n. 6. de elect. & ex praedictis hic non intrat retroractione, ob quam con fenum lite pendente præstatum resignationi ante item motam facta attentatum non esse tradit. Lancell. de at tempt. part. 2. c. 4. limit. 29.

8. Gratus autem dicitur admissionem Superioris non fuisse necessariam, eo quod renunciatis non esset vere Decanus, sed solum habetur ius ad rem quod absque Superioris autoritate renunciari potest, vt tradunt Zabar, Archid. Gemin. & alij allegati à Paris. de resign. lib. 7. q. 1. n. 7. & seq. quia non probatur allumputum, & adverfarius qui defundendo vacationem ex personare renunciantis, plumbum in verum, ac legitimum Decanum agnouit, contrarium assertere hodie non potest. Add. ad Put. dec. 333. lib. 1. in corr. Rot. dec. 411. sub num. 1. ve squam ex eo pari. 3. rec. & in Compostelland Parochialis 10. Februario 1645. coram R.P.D. meo Verroficio Neapolitana Camiliarchatus 26. Junij 1647. coram me.

9. Secundo electio redditia fuit, irrita per obitum resignantis infra 20. dies, sic disponente in verbis regula 20. Cancellaria nuncupata de Insfirmis, ibi, Collatio huiusmodi sit nullus, insimue beneficium nibilominus per obitum censorum vacare, que locum habet etiam in resignacionibus factis extra Curiam, cum generaliter loquuntur, eiusque ratio vblque militet, vt reprobato cor. Dec. 232. quem fecetus fuit Mandoz. super d. reg. q. 16. per rot. latè tueri Sarnen, super ead. reg. q. 26. num. 4. Rebuff. in tract. nomin. quest. 17. sub num. 5. nec refragatur. & cor. 72. ver. præterea regula. Vanci. cor. 157. n. 12. Paris. de resign. lib. 12. q. 5. num. 8. Azor. inst. moral. p. 2. lib. 7. c. 18. ver. quarto quartus Castrop. oper. moral. tom. 3. tract. 13. disp. 9. punct. 2. § 3. n. 7. Cres-

Tom. VIII.

cen. dec. 12. de renunci. Rot. in Eccl. benef. 1. 3. Maij 1640. §. primo enim, & 2. seqq. coram R.P.D. meo Cerro; pariterque loculum habet etiam in Dignitatibus Sacram; super hac regula q. 6. lib. n. 4. Paris. de resign. lib. 12. q. 3. n. 2. & seq. ac etiam in beneficiis iurisp. onatus. Azor. d. 1. 28. ver. sexto quartus Castrop. d. § 3. n. 8. Paris. ubi supra n. 22. & seqq. Caputaq. dec. 3. 6. num. 12. & 13. pari. 3.

10. Neque euitari potest, eo quod in casu nostro certe suspicio fraudis, & litteraque fidei fauor, cum in resignatione exprimatur cam heri, ne si beneficium vacaret per obitum, D. Marchio Brandenburgi, qui est Catholicus, & ad quem vigore alternative inter ipsum, & Dominum Ducem Neuburgi legari solita secta, presentatio, personam Acatholicam presentaret, & in Capitulo introdiceret. Nam suffici responderet, quod de hoc non creditur assertio renunciantis, ne sit in eius arbitrio regulare dispositionem eludere, vt in fortioribus terminis Oldr. cor. 161. per rot. Paris. cor. 3. 6. n. 11. lib. 4. Aigid. dec. 6. 17. in prim. Barbo. de potest. Episcop. al. eg. 66m. 23. Rot. dec. 16. n. 1. dec. 52. n. 3. p. 1. divers. & in Narrien. 2. iunij 1643. coram met. imo. Adem assertio mendicata, & falsa apparet, quia impossibile erat quod per presentationem D. Marchio his Brandenburgi, persona Acatholica Decanatum alsequeretur, cum in privilegio Bonifacij 1X. ex quo idem Marchio, ac Dix Neuburgi vti Successores Durum Montenham Iurispotronatus desumunt, expresse cautum fuerit, quod nullus habeat Decanatum nisi Canonicus prebendatus.

11. Tertio informantes pro D. Duce electionem impugnabat, quia, & si à prima uestione facta anno 1303. Decanatus electio competet Capitulo, tamen postea de anno 1303. Bonifacius Nonus ex certa scientia ius presentandi ad Decanatum concessit Ducibus Montenham, & nicas est in beneficilibus presertim dubitare de potestate Papæ, vt in terminis Iurispotronatus Azor. inst. moral. p. 2. lib. 6. c. 19. ver. 5. duodecimo quartu- ritur, Castrop oper. moral. tom. 2. tr. 13. disp. 2. punct. 2. n. 10. ver. nov. est dubitandum.

12. Verum quia plura hinc inde super existentia, & ad pertinientia Iurispotronatus deducta fuerunt altiore indaginem requirentia, & pro exclusione boni iuris Iacobii à Capitulo electi priora duo argumenta sufficiunt ex illis dumtaxat, ita decisum fuit utique parte informante causa quater proposita.

DECISIO LXX,

Sacra Rotæ Romane coram R.P.D. Rotis.

In causa Marianeñ. seu Accieñ beneficij.

Mercurij 10. Junij 1648.

§. 1. **V**acante simplici beneficio sub invocatione S. Petri de Accia Teira Rustini de mens. Martij 1642. Episcopo gaudiente alternativa fuit de eo vti referendo vigore regula 9. Cancellaria per Sedem Apostolicā proutius Carolus Antonius Ornanus; Episcopus verò illud vniuersit Mensa Capitulari Martinii, prætendens d. beneficium vti existens in Diœcesi Accieñ, non comprehendit sub alternativa ab ipso acceptata nominando se solum Episcopum Marianen. quamvis dd. due Ecclesie Marianen. & Accieñ, fuerint ab antiquissimo tempore ad iniucientem vnitatem, & consequenter, dum illud vacavit de mens. Martij, qui cessante d. alternativa est Ordinarij iuxta d. regulam 9. Cancellaria huiusmodi collationem ad ipsum spectare. Vnde hodie dubitauit, An prædicta alternativa obtenta per Episcopum Marianen. suffragetur, quoad Accieñ, quod affirmatiū fuit resolutum.

C. c. 2. 2. Sigilidem.